

Publicerad 2017-05-03 22:07 av smultronbergen

Homofoben

En söndag lade sig oförrätterna bredvid

varandra i rad, drog varandra hårdhänt

i nacken. Molnen passerade på måfå. Det

knakade om lederna när han hängde av geväret.

Samma dag två kilometer bort lapade katterna

i solen som för tillfället skymtats mellan molnen.

Två ynglingar av samma kön njöt en gemensam

cigarett, med pånyttfött mod och en genomskinlig

blygsel över brottet mot heteronormativiteten

Stillheten släppte taget och sträckte ut sin sprödaste

lilja över åkersfälten. En lätt bris fångade den underifrån

och fick den att lyfta i cirklar uppåt.

Det var en slump att de ännu levde. I storstadens kvalmiga

tillförsikt och påklustrade vänlighet hade de bägge två hittat

både hem och förlorat sin identitet. Om och om igen tills

tröttheten över sig själva övergått i en mognare insikt om

som egen litenhet och besvärliga trångsynthet. Heteronormens

många ansikten blev fler ju mer åren gick. Även hos de sina.

De var geväret och oförätter på rad, liljan och brisen. I ett.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten